

sledi, da ne bi mogla že prej kakošnja kapelica tukaj biti.

Prvotna kapela je bila gotovo večkrat predelana, povečana in olepšana, dokler ni leta 1884 svoje sedanje snažne podobe dobila. Tisti leta je bila namreč vsa cerkev izvzemši zvonik prezidana, znatno povišana, na novo obokana in za eno kapelo z oratorjem povešana. Tudi vso notranjo opravo je dobila novo: tlak, stole, orglje, spovednico: oba oltarja sta bila ponovljena, eden stranski oltar pa je bil odstranjen.

Zdaj ima tedaj cerkev le dva oltarja: veliki oltar sv. Križa in stranski Device Marije v novi kapeli. Prejšnja stranska oltarja sta bojda bila prenesena iz cerkve sv. Alojzija v Mariboru.

Cerkev sv. Križa meri sedaj 26 metrov v dolžnosti, 6 m., 10 cm. v širokosti, s kapelo in zagrebom vred pa 14 met. 48 cm., in 11 met. 23 cm. v visokosti.

Zvonik, ki je najstarejši del cerkve je ostal pri zadnjem prenovljenju nespremenjen, samo veliki vhod pod zvonikom se je povečal. V zvoniku so trije zvonovi, ki tehtajo okoli 24 cent.

Veliki zvon ima napis: „Zu Gottes Lob und Ehr hat mich gegossen Salesius Felzl in Gratz, Anno 1817. Durch Beihilfe der Pfarrgemeinde und der Kirchenpröpste Josef Hlade, Jakob Werdonig ist diese Glocke beigebracht.“

Na srednjem zvonu je napis: „Martinus Felzl hat mich gegossen in Gratz Anno 1777.“

In na malem zvonu: „Johann Felzl hat mich gegossen in Graz Ano 1841.“

Veliki zvon je bil na stroške faranov in drugih dobrotnikov zlijen prvokrat 1788 ter na ime sv. Urbana dne 7. jan. 1789 v Gradcu posvečen; a ker je dvakrat počil, bil je tretjokrat prelijen 1817 ter istega leta 3. oktobra na čast sv. Križa posvečen. Ta zvon tehta 1450 funtov.

Mali zvon je bil zlijen in na čast Device Marije posvečen 9. aprila 1788, poznej l. 1841 pa je bil prelijen in 6. maja spet posvečen. Sprva je tehtal ta zvon 306 funtov.

Najstarejši je torej srednji zvon, ki je bil l. 1777 zlijen.

Skrb za cerkev in njeno premoženje imata zraven g. župnika dva cerkvena ključarja, ki sta zdaj, oba skrbna farmana, Jakob Sternad in Jakob Hlade. Cerkveniško službo zdaj opravlja Pavlič Janez.

Cerkveno premoženje obstoji v dveh majhnih vinogradih; eden je v Rošpahu, drugi pa v Žurkovem vrhu, ki pa ne rodita toliko, da bi zadostovala za cerkvene potrebščine, toraj morajo za nje farani skrbeti.

(Dalje prih.)

Smešnica 17. Ljubanec: „He, sosed, kam pa s svojo čedo?“

Mozirec: „Na Kranjsko.“

Ljubanec: „Kaj nimaš doma piče za njo?“

Mozirec: „Še koj. toda slišal sem, da nči nek učeni profesor v Ljubljani, da je Kranjska „svinjska dežela“. Ker pa se mož še zmerom dobro tamkaj počuti, iz tega sklepam, da je ondi za take-le stvarice dobro življenje.“

Ljubanec: „To bo po takem že, tedaj pa dobro srečo!“

Razne stvari.

(Skalska dekanija) se bode začasno pri knez. škof. konzistoriji v Mariboru oskrbljala. Provizor Skalske fare postal je č. gosp. Jožef Hajšek.

(Žalostna novica.) Č. g. France Trafenik, kn. šk. duh. svetovalec, dekan in župnik v Škalah so dne 24. aprila precej na naglem umrli. Bili so hoteli v Gradcu iskat si zdravja, toda predno so še odšli z doma, so še le 60 let stari, umrli. Rajni gospod so bili ponižni in pobožni dušni pastir in njih verne ovčice bodo jih rade v spominu ohranile. Naj počivajo v miru!

(Repatica.) Te dni se je rano v jutro videla lepa zvezda repatica na nebu. Rep je imela na vzgor, sedaj pa se je že pomeknila niže na jug.

(Na znanje.) Več dopisov imamo v rokah, ki niso zadovoljni z računi svojih dotičnih srenj. Ker pa ne maramo zdražeb in nam za vse te dopise primanjkuje tudi prostora, za to svetujemo možem, ki so kje v srenjskem zastopu, naj dobro pregledajo račun, ki jim ga predlaga župan v potrjenje in ga še le potem podpišejo.

(Redka sreča.) Na Brodu je dne 18. aprila meseca nek ribič ujel v Savi velicega soma. Dolg je bil čez dva metra in težek blizu 100 kilogramov.

(Tati v cerkvi.) Po Koroškem se klata, ki si je izbral za svoje torišče — cerkve. V noči 6. aprila izpraznil je nabiralnico v cerkvi pri Mariji na jezeru, v noči 7. aprila pa v cerkvi na Suhi. Dobili ga še niso.

(Izlet.) Akademsko društvo „Triglav“ v Gradcu priredi z akadem. društvom „Hrvatska“ velik izlet dne 16. in 17. maja v Ptuj. Udeležijo se ga tudi tamburaški zbor in Čehi.

(Za šolo.) Kakor se nam piše, razcvita se lepo podružnica sv. Cirila in Metoda v Gradcu in šteje že čez 90 rednih udov in 3 ustanovnike. Razun nje se je tam ustanovila še druga podružnica tega društva.

(„Pozor.“) Slov. pol. kat. društvo „Pozor“ v Ptujju ima svoj letni občni zbor 6. maja t. l. ob 3. uri popoldne v Nar. domu. Odbor prosi za obilno udeležitev.

(Okrajna volitev.) Kakor smo pričakovali, se je ugovor zoper hišne posestnike v Mariboru ko volilce v skupini velicnih posestev zopet zavrgel. Slovenci se pa tudi niso udeležili zato dotične volitve.

(Vabilo.) Celjsko učiteljsko društvo ima v četrtek, dne 6. maja t. l. ob 11. uri dopoldne v prostorih Celjske okoliške šole svoje redno mesečno zborovanje. Dnevni red: 1. Društvene reči: a) dopisi prvosledstvu, b) poročilo pregledovalcev lanskih društvenih računov, c) poročilo o peticiji Tolminskega učit. društva. 2. Govor g. Iv. Rupnik-a o vzrejanji drevesc do presajanja na določeni kraj, in kako lahko šolski vrt za povzdigo sadjereje veliko pripomore. 3. Učni poskus iz somatologije, govori g. A. Brezovnik. 4. Predlogi. — K prav obilni udeležbi vabi najljubnejše odbor.

(Vabilo.) Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo za Spodnji Štajer bode imelo letošnji spomladanski občni zbor na dan 9. maja t. l. popoldne po večernicah s sledečim programom: 1. Poročilo predsednikovo. 2. Poročilo blagajnikovo. 3. Poročilo tajnikovo. 4. Prednašanje o sadjereji. 5. Posvetovanje zaradi udeležbe na razstavah. 6. Nasveti. Odbor

(Založen denar.) Zadnji četrtek si je neka gospa na trgu v Mariboru kupila mesa za veliko noč, a ko je odšla, pustila je pri špeharju ležati hranilne bukvice za 120 gld. in še povrhu 20 gld. v gotovem. Vestni mož je zanesel denar v mestni urad, toda gospa še ni prišla po-nj.

(Samomor.) Na veliki petek se je Andrej Jež, posestnik na Vinskem vrhu obesil. Isto je bil že sicer par tednov poprej storil, toda žena ga je takrat še bila rešila. Sedaj so ga pa že mrtvega našli viseti na orehu za hišo.

(Nesrečen pad.) Blizu Ptuja je g. Sim. Adam, klobučar iz Maribora, skočil z voza, na katerem se je peljal na sejem, v tem pa se mu je revolver sprožil v žepu in mož se je pri priči zgrudil mrtvega na tla.

(Pristna raba) Kakor je znano, so bili na evetno nedeljo nemški dijaki na Ptuj prikricali, župan, g. J. Ekel, se je menda tega upitja zbal ter jim je jaderno hitel naproti. Na Bregu so ga pa burši vzdignili na voz, na katerem so se pripeljali in so brž šinili z njim v kasino. Tam so jih pa celo venčali, toda čudno, tiste vence so čez dva dni mastni voli nosili na rogéh, katere je tamošnji mesar bil za veliko noč nekje na Ogerskem kupil. Smeha je bilo vsled te prikazni obilo po mestu.

(Neprevidnosti nasledek.) V Bočni je kočar M. Berglez razžagoval bukovce a prišel je po neprevidnosti pod odžagan konec. Ta mu je zlomil prsi in mož je v malih trenotkih umrl.

(Razstava.) Dež odbor pa c. kr. kmetijska družba v Gradcu sta se izrekla za obrtniško in kmetijsko razstavo na Ptuj za okraje: Ptujski, Rogaški, Ljutomerski, Ormožki pa Gornje-Radgonski. Razstava ima se goditi jeseni in bo združena s konjsko dirko in premiranjem konj.

(Za šulverein.) Krajna skupina šulvereina v Marenbergu je šulvereinu, ne vemo zakaj, 9 gld. in 10 kr. odposlala. Ali ne vidijo ti gospodje vsak dan doma otrok iti v šolo na pol golih? Tu je treba pomoči.

(Od mladine.) Deček še le 16 let star, Jaka Orozel, je dne 19. t. m. uskočil iz ječe v Šoštanju. Bili so ga zavoljo tatvine zaprli.

(Poziv slovenskim pisateljem.) Odbor „Matiice Slovenske“ se obrača do vseh rodoljubnih pisateljev slovenskih z iskreno prošnjo, da bi čim preje tem bolje poslali kaj primernih doneskov za letošnji „Letopis“. Kakor lani, se bodo sprejemali tudi letos samo izvirno znanstveni in znanstveno poučni spisi iz raznovrstnih strok človeškega znanja; vendar je želeli, da bi čč. gg. pisatelji svojim razpravam izbrali take predmete, ki ugajajo potrebam naroda slovenskega ter zaradi svoje splošnje zanimljivosti prijaajo večini matičinih društvenikov. Rokopisi naj se pošiljajo najpozneje do 15. maja 1886. leta predsedništvu Matice Slovenske v Ljubljani.

(Duhovske spremembe) Č. g. Jožef Žehel, župnik pri sv. Petru v Sav. dolini, dobil je župnijo v Mozirju, č. g. France Rojko, provisor v Razboru, postal je župnik ravno tam. Župniji v Zavrčah pa v Škalah ste razpisani.

Loterijsne številke:

V Trstu 24. aprila 1886:	25, 62, 43, 68, 28
V Lincu	51, 88, 44, 41, 7

Prihodnje srečkanje 1. maja 1886

Hiša s tremi izbami, kletjo, kuhinjo, gospodarsko poslopje s hlevom in nekaj vrta se takoj da v našem v sredini trga v Št.-Jurji ob južni žel. Več o tem pové gospod

Jakob Drogenik.
trški ključar v Št.-Jurji.

Malo preigran klavir,

dober, s šest in pol oktav prodaja Gr. Kerpač, organist v Šentilju, pošta Mislinje. Cena je 75 gold.

Gregor Kerpač,
organist.